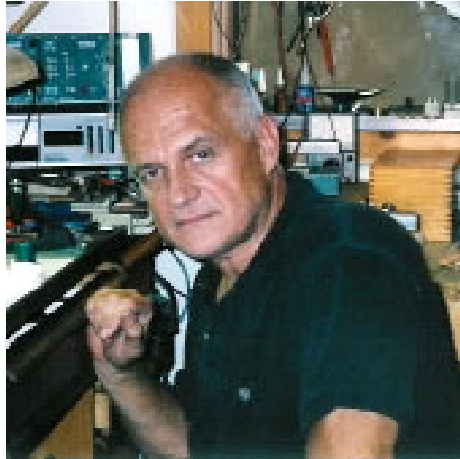

Meșterul ceasornicar WERNER KOCH:

"DACĂ CUMPERI UN CEAS NOU ȘI VREI SĂ PLĂTEȘTI BANI MULȚI LA CUMPĂRAREA LUI, ATUNCI SĂ CUMPERI UN CEAS MECANIC, PENTRU CĂ PE UN ASTFEL DE CEAS ÎL VEI AVEA TOATĂ VIAȚA ȘI ÎL POȚI ÎNTREȚINE ȘI FACE SĂ MEARGĂ TOT TIMPUL!"

Ceasurile sunt, indiscutabil, bijuterii, dar și obiecte de investiție, atât pentru bărbați cât și pentru femei și aceasta am început deja s-o demonstrez în numărul trecut, prin prezentarea companiei Patek Philippe, iar în numărul acesta VACHERON CONSTANTIN. De exemplu, prețul de magazin în Suedia al unui Patek Philippe, Sky Moon Tourbillon 5002, spuneam în numărul trecut, este de circa 15 milioane de coroane suedeze, iar timpul de așteptare, de la data comenzii la livrare, de aproximativ 5 ani. Nici alte mărci, ca Rolex, IWC, Vacheron Constantin, Omega, etc., nu sunt cu mult mai accesibile din punct de vedere al prețului. Un Omega "De Ville", automatic, central Tourbillon, aur, platină și titanium, de exemplu, costă circa 620.000 de coroane suedeze, cu livrare în câteva săptămâni. Și chiar dacă un Patek Philippe, IWC, Rolex, Omega, etc., l-ai procurat la vre-o licitație, unde prețul de achiziționare poate fi de 2-3 ori mai mic, tot este vorba de sume exorbitante. Dau ca exemplu un Patek Philippe, aur de 18 k, cu calendar perpetuu și faze lunare, fabricat în 1961, care s-a vândut la licitațiile Christie's, în 2001, la suma de \$ 1.012.000, sau un Rolex, modelul Cosmograph, "Yacht master", Paul Newman, fabricat în 1965, din oțel, chronograph cu calendar perpetuu, care s-a vândut acolo tot în 2001, la suma de \$ 47.000. Adăugați la aceste sume și taxele casei de licitație, de circa 20% pe suma licitată. Astfel de "bijuterii tehnice" trebuiesc întreținute și chiar dacă le cumperi noi și garanția tehnică este pe viață, întreținerea trebuie făcută din 2 în 2 ani. Chiar nou cumpărat, garanția de "curățenie" este de numai 2 ani, după care trebuie să te îngrijești singur de aceasta. Deci trebuie să găsești un ceasornicar bun, dar mai ales cinstit, căci altfel întreținerea, "curățenia", te costă o avere. Am făcut un test în Stockholm cu un Omega "Constellation" de damă și un "De Ville" bărbătesc. Ne-am adresat reprezentanților companiei SWATCH GROUP - NORDIC, din care face parte și compania Omega, în Stockholm, celor care au autorizație să vândă Omega, cât și celor care sunt autorizați să repare produsele acestei companii. Pentru o simplă "curățenie", magazinele autorizate ne-au pretins între 3.000 și 3.500 de coroane. Enorm, ne-am zis! Am continuat investigația de data aceasta la diversi ceasornicari și diferența a fost aproximativ de 1.000 de coroane. Oricum, 2.000 - 2.500 de coroane numai pentru "curățirea" perioadă, este totuși mult! Dar, când nu mai aveam nici o speranță, am zărit, în cartierul Söder, o firmă pe care scria "Specialist Longines". Am intrat în magazinașul mic, și am întrebat, fără mari speranțe: "Cât costă să cureți acest Omega Constellation?" Ceasornicarul ne-a răspuns direct: "Între circa 700 de coroane, dacă este de damă, și 950-1.000 dacă este bărbătesc, cu un an garanție de reparație." Nu mi-a venit să cred și temându-mă că n-

"Ceasurile au existat mereu în viața mea",
spune Werner Koch.
Foto: O. Ciupitu / © CR.

am folosit termenul tehnic corect și de aceea ar fi putut înțelege greșit ce serviciu doresc să-i facă ceasului, am repeat întrebarea. Am primit același răspuns. În plus, "garanție de reparație!" Nimeni nu ne spusese asta până acum. Și cum noi, soțul meu și cu mine, avem de 2-3 ani o nouă pasiune, colecție de ceasuri, ne-am adresat de multe ori acestui ceasornicar.

Am stat de vorbă cu el despre ceasuri vechi și noi, despre investiții în ceasuri, ne-am împrumutat cărți despre ceasuri și, evident, am vorbit despre reparațiile cesurilor de mărci celebre. Am aflat de la el lucruri deosebit de interesante, pe care vi le prezent și dvs., mai ales dacă vă gândiți să deveniți colecționari sau să investiți în ceasuri.

Silvia Constantinescu: Te rog să te prezinti singur cititorilor mei.

Înconjurat de tot felul de instrumente, în micul său atelier din Hornsgatan 29, în Stockholm, Werner Koch, cu precizie și deosebită măiestrie, face cel mai deteriorat ceas ca și nou.

Foto: O. Ciupitu / © CR.

Werner Koch: Ei bine, numele meu este Werner

Koch și eu sunt din Austria, mutat aici în 1970.

Sunt ceasornicar din 1963, când am început la școala de ceasornicari, și de atunci m-am ocupat numai cu reparat de ceasuri. Aceasta este meseria mea, dar este și un hobby, adică meseria mea este hobby-ul meu.

Căsătorit, doi copii, mă simt bine în Stockholm, cam atât îmi vine în minte.

S.C.: Cum de ai ales să te faci ceasornicar?

W.K.: Era în ultimul an la școală și atunci ești obligat să te hotărăști ce să te faci în viață. Mie îmi plăceau ceasurile. Ceasurile au existat mereu în viața mea. Eu am hotărât atunci că am să devin ceasornicar. Și atunci trebuia să faci o mică probă, ca să se vadă dacă erai potrivit pentru meseria aleasă, dacă aveai aptitudini. Este fără îndoială că mie mi s-a potrivit perfect, căci, după aceea, tatăl meu s-a dus la un magazin de ceasuri din sat și a întrebat dacă ei ar putea să ia un ucenic. Iar ei m-au luat. Acolo a trebuit din nou să dau o mică probă. Am primit loc de ucenic și am fost ucenic acolo timp de patru ani. În paralel cu aceasta am urmat cursurile de la școala de ceasornicari. Adică mergeam la școală cinci zile pe lună și studiam teorie, iar practica o făceam la atelier, cu meșterii. Am stat acolo până în 1963.

S.C.: Cum ai ajuns în Suedia?

W.K.: De dragul fetelor, trebuie să recunosc aceasta. Pe vremea aceea, prin anii '60, fratele meu, care este mai mare, era logodit cu o suedeză, care era din Göteborg și venea să ne viziteze în timpul verilor, iar eu consideram că ea era tare frumoasă! Atunci m-am hotărât să găsesc și eu o suedeză. Dar nu a fost numai aceasta. Fratele meu, care făcuse școala de hotelieri și lucra în străinătate la hoteluri de lux, venea acasă de vreo două-trei ori pe an și câștiga o mulțime de bani. Atunci m-am hotărât să plec și eu în străinătate să câștig bani. Eram pe drum spre Africa, unde obținusem un loc de muncă, dar am fost sfătuit să nu mă duc acolo și

atunci am ales în schimb Suedia. Eu voiam să mă duc într-o țară unde să se vor-bească o altă limbă. Nu voiam să mă mut în Germania, căci nu ar fi fost nici o diferență între Germania și Austria. Eu nu am căutat niciodată să am contact cu compatrioții mei. La locul de muncă, șeful meu era și el austriac, adică ceasornicarul, proprietarul magaziniului, dar ceilalți erau suedezi, așa că am fost obligat să învăț suedeza destul de repede.

S.C.: Ce a făcut ca să te simți bine în Suedia?

W.K.: Îmi plac oamenii de aici, îmi place țara și îmi plac suedezi.